

ΤΕΛΕΙΑ ΚΑΙ... ΠΑΥΛΑ

Γράφει ο Γιώργος Μεσσάρης | georgemessaris@gmail.com

«Όποιος αγαπάει την πατρίδα του, την κρίνει αυστηρά»

Με τη βαλίτσα στο χέρι...

Μέρος 4ο

Ητάξη στη Σιγκαπούρη βρίσκεται στο αποκορύφωμά της. Όπου και να κοιτάξεις έχεις την αίσθηση ότι τα πάντα είναι στη θέση τους.

Η καθαριότητα στους δρόμους, στα εμπορικά κέντρα, στους κόπους, σε όλους γενικά τους δημόσιους χώρους είναι απίστευτη.

Μετά υπάρχει και ο σεβασμός του ενός στα δικαιώματα του άλλου. Για παράδειγμα, όταν ένας πεζός κάνει το πρώτο βήμα να κατέβει από το πεζοδρόμιο για να διασχίσει μια διάβαση πεζών, ΟΛΑ τα οχήματα κοκαλώνουν και του δίνουν προτεραιότητα, όχι σαν και εμάς στην Ελλάδα που «πρέπει να κοινωνίσεις και να κάνεις το σταυρό σου» πριν επιχειρήσεις να περάσεις απέναντι!

Κάπι άλλο που εντυπωσιάζει τον επισκέπτη είναι ότι ΟΛΕΣ οι διαχωριστικές γραμμές στους δρόμους είναι άψογες από κάθε άποψη λες και τις φρεσκάρουν κάθε βράδυ!

Επίσης η εγκληματικότητα είναι πολύ περιορισμένη γιατί πρώτον υπάρχουν αυστηροί νόμοι οι οποίοι δεν ψυφίζονται –όπως στην Ελλάδα– απλά για το θεαθήναι. ΕΦΑΡΜΟΖΟΝΤΑΙ ΑΥΣΤΗΡΑ.

Επειδή στη Σιγκαπούρη οι πιστωτικές κάρτες είναι δεκτές από τους πάντες, δεν μετατρέψαμε χρήματα στο τοπικό νόμισμα (δολάριο). Έτσι πληρώναμε μόνο με πλαστικό χρήμα. Κανείς δεν μας είπε «ουγγώμη δεν διαθέτουμε το μπαντόνι», κάπι που συμβαίνει πολύ συχνά στην... τουριστική Ελλάδα. Θα πρέπει, όμως, να οπειωθώ ότι η Σιγκαπούρη έπαψε να είναι ο παράδεισος των τουριστών σε ότι αφορά τις τιμές των προϊόντων. Πριν 20-30 χρόνια οι τιμές ήταν πολύ χαμπλότερες από ότι στην Ευρώπη και την Αυστραλία. Τώρα, όμως, οι τιμές έχουν σχεδόν εξισωθεί.

Δεν θα ξεχάσω, εξάλλου, τη συμπεριφορά δύο-τριών οδηγών ταξί που με χαμόγελο μας είχαν εξυπρετήσει με επισκέψεις σε διάφορα αξιοθέατα της νησιωτικής χώρας. Όταν τους είπαμε να προσθέσουν στη χρέωση της πιστωτικής μας κάρτας και ένα φιλοδώρημα δεν δέχτηκαν λέγοντάς μας: «Δεν πειράζει, κύριε, η κούρσα ήταν πολύ μεγάλη και η αμοιβή μας με το ποσό που γράφει το ταξίμετρο

είναι αρκετά καλή...» Αφένω σε σας τα πορίσματα από τη σύγκριση με την ελληνική πραγματικότητα! Όλα αυτά συμβαίνουν σε μια χώρα που το καθεστώς της επικρίνεται ως «ολίγον τι αυταρχικό». Για να λέω, όμως, την αλήθεια, προτιμώ αυτό το «ολίγον τι αυταρχικό» καθεστώς παρά την ασυδοσία που επικρατεί στην Ελλάδα. Όπου ο καθένας κοιτάζει μόνο την πάρτη του και ο άλλος να πάει να κόψει το λαιμό του! Πολλοί θιασώτες της κακώς νοούμενης ελευθερίας (και δημοκρατίας) ισχυρίζονται ότι οι αυστηροί νόμοι και η με «θροποκευτική ευλάβεια» εφαρμογή τους περιορίζει τις ατομικές ελευθερίες! Βέβαια αυτός ο ισχυρισμός είναι εκ του πονηρού, για να μπορούν αυτοί να κάνουν ότι θέλουν και να προσβάλουν βάναυσα τις δικές μους και τις δικές σας ατομικές ελευθερίες και δικαιώματα.

Τελειώνοντας τα της Σιγκαπούρης να προσθέσω ότι είναι γνωστή και ως "The Fine Country", δηλαδή «Η Ωραία Χώρα» αλλά (λόγω του διπλού νόματος του Fine) και «Η Χώρα Των Προστίμων»,

αφού για κάθε παράπομα προβλέπεται και κάποιο πρόστιμο το οποίο ο πολίτης πληρώνει αφού στη Σιγκαπούρη δεν υπάρχει περίπτωση να βάλεις «κολλπούς» να το οβήσουν. Όπου υπάρχει τιμωρία οι νόμοι είναι σεβαστοί.

ΠΡΟΣ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ

Οι μέρες πέρασαν γρήγορα. Έτσι κάνουν οι αφιλότητες όταν περνάς καλά. Όταν θέλεις να περάσουν γρήγορα, αυτές σε γράφουν στα παλιά τους τα παπούτσια.

Στις 5 τα χαράματα ήμασταν στο πανέμορφο αεροδρόμιο Changi για να πάρουμε την πτήση της Singapore Airlines που θα μας μετέφερε στο Σίδνεϊ. Ο ήλιος μόλις είχε σκάσει μότι στον ορίζοντα όταν το αεροσκάφος άρχισε την αναρρίχηση του στους τροπικούς αιθέρες της Ασίας. Η θέα της Σιγκαπούρης υπέροχη. Μια τελευταία ματιά από το παράθυρο και μια νέα υπόσχεση για επιστροφή. Σε λιγότερο από μισή ώρα είχαμε περάσει πάνω από τον Ισημερινό (η Σιγκαπούρη βρίσκεται μόλις 137 χιλιόμετρα βόρεια) καθ' οδόν προς τη Μεγάλη Γη του Νότου, την Αυστραλία...

- Στη φωτογραφία, μια άποψη του εμπορικού κέντρου της Σιγκαπούρης. Παντού τάξη και καθαριότητα...

Μέχρι την επόμενη εβδομάδα να είσαστε καλά και να θυμάστε... Τα ταξίδια διανθίζουν τη ζωή που και αυτή, με τι σειρά της, δεν είναι τίποτε άλλο από ένα μεγάλο ταξίδι!

- Οποιοδήποτε σχόλιό σας μπορείτε να το στείλετε στο MME που φιλοξενεί το άρθρο ή στην πλεκτρονική μου διεύθυνση georgemessaris@gmail.com και εγώ θα το μεταβιβάσω.
- www.omegadocumentaries.com (Τελευταία παραγωγή: ΚΕΦΑΛΛΟΝΙΑ ΚΑΙ ΙΘΑΚΗ – ΛΟΥΛΟΥΔΙΑ ΤΟΥ ΠΕΛΑΓΟΥΣ. Για να αποκτήσετε το DVD επικεφθείτε την ιστοσελίδα μας).

Flowers Of The Sea Λουλούδια Του Πελάγους

Ένα ιστορικό-πολιτιστικό ντοκιμαντέρ
71 λεπτών του Γιώργου Μεσσάρη
για την Κεφαλλονιά και την Ιθάκη

ΤΙΜΗ \$25.00 ΜΕ ΤΑ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΑ

ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΕΣ: georgemessaris@gmail.com - Τηλ.: +30 6978 500020

